

FUNDAMENTALISM ISLAMIC ȘI INTOLERANȚA MIORITICĂ

Intoleranța pentru anumite comunități și / sau persoane este o caracteristică ce a aparținut inițial și s-a manifestat în întreaga sa potență și ură atât în Europa cât și în așa zisele sale colonii, cărora le-a adus civilizația și cultura europeană...

Toate, absolut toate intoleranțele au avut ca deviză de bază celebrul dicton „**Cei ce nu sunt cu noi sunt împotriva noastră**”. Prin urmare toți cei care nu sprijină, nu aplaudă, nu aduc osanale, nu cotizează... destabilizează... prin urmare trebuie convinși, reeducați, obligați să gândească uniform conform șefilor civilizatori... Ei trebuie prin urmare convinși cu orice mijloace despre “adevăr”, despre “credință”,... și dacă acest proces nu reușește, ei trebuie “purificați”...prin foc....

Prima purificare a fost cea religioasă: ea s-a numit Inchiziție: apărută inițial împotriva maurilor rămași în Spania după Reconquista, ea s-a generalizat împotriva oricăror abateri sectare sau individuale ce nu erau agreate (arbitrar) de dogmele bisericii catolice...Modelul a fost de mare succes...a urmat imediat **purificarea rasială / religioasă:** maiășii, aztecii, incașii, pieile-roșii, inuiții, aborigenii, africa neagră, amazonienii, maorii, (purificări practicate de marile țări coloniale Anglia, Franța, Belgia, Olanda, Portugalia, Spania, SUA...) După aceste modele necontestate, a urmat în scurt timp de “**soluția finală**”: **politica germană a “problemei” evreilor, slavilor (lagărele de exterminare, Holocaustul, lagărele de muncă și de exterminare, etc.), purificarea de clasă din URSS (Gulagul) și cele mai puțin cunoscute din China Maoistă, din Coreea de Nord și din Cuba lui Castro...**

În România, intoleranța cronică, istorică la “vecin” are îngrozitor de triste și alarmante rădăcini folclorice: balada fundamentală Miorița, chintesența a așa zisului românism pur, nu este decât tot descrierea cosmetizată a unei intoleranțe aflate în afară reglementărilor din țările civilizate... Bunăstarea vecinului, care are mai multe oi, “multe și cornute”, poate fi eliminat fără consecințe pentru conspiratorii în final criminali... **O sinistră lecție de anti-morală promovată de peste 70 de ani de sistemul educațional unor copii inocenți...dar și o bună inspirație pentru adulții cu valențe criminale...**

Povestirea scandaloaasă din Miorița este în perfectă conjuncție peste timp cu **pogromurile și deportările evreilor români, efectuate fără scrupule de generalul Antonescu, obedient ideologiei național-socialiste germane și a presiunilor legionarilor de extremă-dreapta români...**

Imediat după al doilea război mondial, **intoleranța comuniștilor minoritari români instalați la putere de un URSS aflat în apogeul puterii sale distructive și egalizatoare a distrus sistematic elita intelectuală, economică și culturală a României, reducând țara la nivelul unei colonii primitive, abrutizate și îndobitocite, care să servească interesele multiple de hegemonie ale unui stat totalitar aflat într-o expansiune aparent nelimitată...**

În ultimii 20 de ani ai secolului XX, toate intoleranțele colective au fost dublate de intoleranța față de marii gânditori „destabilizatori” din toate țările Europei: de la Giordano Bruno, Galilei, Voltaire și Descartes, la Heidegger, Freud, Zacharoff, Soljenițan, Cioran și Herta Muller, etc. Ultimul mare „destabilizator” celebru trăiește din fericire încă între noi: numele lui este Salman Rushdie.

În 1989, în urma apariției romanului extraordinar al lui **Salman Rushdie „Versetele satanice”**, ayatollahul Khomeini, liderul spiritual suprem al Iranului (și al fundamentalismului Islamic de pretutindeni), a realizat o premieră...Dacă până la acea dată intoleranța era „**made in Europe**”, o nouă formă de intoleranță se năștea: **împotriva lui Salman Rushdie a fost declarată fatwa, edict religios islamic mondial** (similar unei bule papale de excomunicare) prin care **marele scriitor era condamnat la moarte de și în lumea musulmană, orice drept-credincios fiind abilitat să ducă la îndeplinire, oriunde, oricând și cu orice mijloace, execuția sa...**

Fiind cetățean britanic (și etnic indian), scriitorul Salman Rushdie a fost imediat pus sub **ocrotirea instituțiilor statale ale Maiestății Sale Britanice:** MI-5, Poliție, Servicii Speciale, cu asemenea eficiență încât pe parcursul a 13 ani cât a durat *fatwa* el a scris încă multe romane excelente, s-a recăsătorit, a avut un al doilea copil, etc... Supraviețuind din fericire, spre bucuria iubitorilor marii literaturi....

În perioada edictului lui Khomeini **guvernul Marii Britanii a rupt relațiile diplomatice cu Iranul**, a exercitat presiuni asupra conducătorilor politici și religioși din lumea musulmană, la demersurile britanice afiliindu-se imediat **țări cu mari democrații: Franța, Germania, Spania, Suedia, Elveția, Statele Unite, Canada, Australia, Japonia, etc.** La sprijinul instituțional al acestor state s-au adăugat sprijinul privat al **editorilor, redactorilor, scriitorilor și asociațiilor literare** și nu în cele din urmă a multor și adevărați prieteni. În cele din urmă în urma presiunilor multiple publice și private **edictul fatwa a încetat în mod oficial în 2003.**

Revenind la o istorie mult mai apropiată nouă, în 2008 lideri importanți din vârful CMDR (Colegiul Medicilor Dentiști din România, organizație publică obligatorie) au declarat tot un fel de fatwa atât împotriva AMSPPR ca asociație profesională cu personalitate juridică constituită pe baza legii asociațiilor cât și împotriva unor lideri AMSPPR, simultan aleși ca membri ai conducerii CMDR. Motivele principale au fost aceleași „motive istorice”: **intoleranța centristă la criticile și observațiile întemeiate din teritoriu referitoare la decizii și regulamente luate de CMDR împotriva legii și reglementărilor proprii, ba mai mult luate împotriva prevederilor constituționale, decise de unii lideri CMDR și impuse întregii conduceri colective a acestei organizații legale de interes public (și prin aceasta în mod nelegal și samavolnic întregului corp profesional).**

Fatwa mioritică din 2008 a avut forme extrem de variate. Una din primele manifestări a fost declararea „embargoului decanilor” (impunerea neparticipării cadrelor universitare de orice grad la diferitele forme de EMC organizate de AMSPPR) urmată de necreditarea EMC a manifestării AMSPPR din cadrul ARMEDICA 2008 și a Congresului AMSPPR - FDI - ARE 2009.

Au urmat în serie ascendentă neacreditarea asociației ca furnizor de EMC în 2010 și 2011, defăimări și denigrări publice și mediatice prin toate mijloacele a asociației și a liderilor săi, amenințări explicite și șantaje ascunse a liderilor săi de opinie și nu în cele din urmă sancționarea disciplinară “exemplificatoare” de CMDR a cinci membri „incomози” din conducerea națională a AMSPPR.

Este interesat de remarcat cine a apărut AMSPPR și membrii săi de abuzurile continue și progresive ale câtorva lideri de vârf din CMDR... În mod firesc ar fi trebuit să fie instituțiile statului, abilitate prin Constituție să fie garante ale libertăților civice fundamentale și a aplicării corecte și imparțiale a legislației speciale...

În primul rând Ministerul Sănătății ar fi avut obligația prin prevederile specifice ale Legii 95/XIII/2007 a CMDR (Capitolul IV, Rolul, atribuțiile și drepturile autorității de stat Art. 540 – 543) să asigure verificarea respectării legislației de conducerea CMDR, printr-o persoană oficială legal desemnată, numită „**reprezentant al autorității de stat**”. Niciodată Ministerul Sănătății **nu a desemnat un astfel de reprezentant legal** lăsând organizația legală CMDR fără nici un control de legalitate, neglijență abuzivă ce a dus la luarea unor decizii și reglementări subiective, nelegale și anticonstituționale. Mai mult, toți miniștrii sănătății cu care AMSPPR (ca reprezentantă a stomatologiei private) a purtat o corespondență oficială referitoare la persecuțiile la care era supusă mai mult decât evident, nu s-au implicat, nu au răspuns și nu au luat nici o măsură în numele statului așa zis de drept pe care îl reprezentau.

Ne-am fi așteptat deasemenea **ca alte instituții fundamentale ale statului: Senatul, Camera Deputaților** să se pronunțe favorabil: dimpotrivă, senatori și deputați s-au comportat neprofesionist, dând **comunicate mincinoase împotriva AMSPPR, nu doar în nume propriu ci în mod fals și abuziv**, în numele Comisiilor din care făceau parte și care nici într-un caz nu au dezbătut în nici un fel falsă încadrare acuzatoare a AMSPPR ca „patronat”.

Ne-am fi așteptat că **organizațiile internaționale din care AMSPPR a făcut și face parte**, la care AMSPPR cotizează și pentru care membri ai conducerii AMSPPR au activat cu succes în ultimii 10 ani, (benevol și fără plată, crescându-le eficiența, prestigiul și influența) să sprijine asociația ca membră; acest lucru nu s-a întâmplat, liderii asociațiilor internaționale ascunzându-se lași în spatele unor declarații copiate cuvânt cu cuvânt din Ceaușescu „**neamestec în treburile interne**”...

Cine a apărut totuși AMSPPR și membrii săi în această perioadă? În mod evident au fost **membrii AMSPPR simpli și delegații AMSPPR în Adunările Generale Naționale**, toți interesați de situația reală, pe care înțelegând-o în esența sa au rămas fideli asocierii lor libere și private... În mod surprinzător și încurajator un sprijin indirect a venit din partea unor **membri din Consiliul Național și AGN ale CMDR** care în diferite ocazii private și-au exprimat dezacordul cu evoluția prigoanei declarate și manifestate împotriva AMSPPR cât și sprijinul moral și tacit pentru ca AMSPPR să reziste....

Nu în ultimul rând un rol fundamental l-au avut **avocații AMSPPR, (avocatul persoanei juridice AMSPPR și avocații membrilor din conducere sancționați)**, care au înțeles exact profunzimea problemelor și conflictului, **câștigând numeroase procese prin sentințe definitive și irevocabile, avocați care în mod impresionant s-au identificat moral cu cauza clienților lor. Numeroase procese de contencios administrativ ale părților au fost soluționate definitiv în favoarea AMSPPR de instanțele de recurs, Curțile de Apel și Înalta Curte de Casație și Justiție a României.**

În urma persecuțiilor continue, în urma inexistenței apărării din partea instituțiilor oficiale ale statului, mulți membri AMSPPR s-au retras din funcții la nivel local, regional și național, conform zicalei celebre: „**la plăcinte înainte, la război înapoi**” și a celei **fanariote: „capul plecat, sabia nu-l taie”**. Numeroși lideri AMSPPR s-au disimulat, s-au ascuns, s-au cenzurat, s-au făcut mici, s-au făcut că plouă, pentru a-și apăra pielea, unii chiar au plecat din țară... Numeroși lideri CMDR (membri AMSPPR) ajunși în funcții în urma campaniilor electorale și lobby-ului AMSPPR s-au „lepădat” precum Iuda Iscariotul de asociația privată care i-a sprijinit fraternal, necondiționat, după modelul venal al traseiștilor politici din Parlamentul României...

Puțini lideri au mai rămas pe punte, pe vasul AMSPPR în furtuna intoleranței, așteptând schimbarea vremii și asistând plini de oroare (declarată sau nu...) la șobolanii ce păraseau corabia lovită de valurile succesive de ură a celor care nu pot accepta pluralismul de idei.... Și totuși vasul nu s-a scufundat, el plutește condus de un echipaj călit în marile furtuni...

Inimaginabila și complexa perioada de prigoană a încetat după patru ani datorită alegerii noii conduceri centrale a CMDR, ce are o viziune largă, democratică și imparțială asupra profesiei noastre liberale. Deciziile corecte și colegiale ale noilor lideri CMDR au fost salutate (direct sau indirect) de întregul corp profesional, sătul de reverberațiile unui conflict perimat, inadecvat noilor agresiuni (criza globală, inflația, TVA-ul mărit) la care a fost supusă profesia...

Fatwa declarată împotriva lui Salman Rushdie din perioada 1998 – 2003 și „*fatwa mioritică*” declarată împotriva AMSPPR din perioada 2008 – 2011 au fost experiențe traumatice pentru profesiile liberale cât și precedente periculoase pentru democrație și statul de drept.... Oriunde în lume, recrudescența intoleranței și totalitarismului se poate oricând repeta...

În memoriile sale sir Salman Rushdie amintește nu întâmplător un citat plin de semnificații din Confucius: „Dacă stai suficient de mult timp pe malul râului, la un moment dat trupul dușmanului tău îți va trece plutind prin față.”

Dr. Voicu A. David